

Postanowienie z dnia 11 marca 1998 r.

II UKN 558/97

Uprawdopodobnienie okoliczności uzasadniających wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej (art. 169 § 2 KPC) nie podlega uzupełnieniu w trybie art. 130 § 1 KPC.

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kuźniar, Barbara Wagner.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 11 marca 1998 r., na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Barbary S. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w R. o rentę inwalidzką, na skutek kasacji wnioskodawczynie od postanowienia Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 8 września 1997 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Wnioskodawczynie Barbara S. nadała apelację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 8 maja 1997 r. w urzędzie pocztowym w dniu 1 lipca 1997 r. Postanowieniem tego Sądu z dnia 16 lipca 1997 r. przywrócono wnioskodawczynie termin do złożenia apelacji.

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie postanowieniem z dnia 8 września 1997 r. odrzucił apelację, uznając, że Sąd Wojewódzki przywrócił termin do złożenia apelacji bez zbadania przesłanki braku winy (art. 168 § 1 KPC). Wnioskodawczynie przebywała w szpitalu od 15 do 17 maja 1997 r., a termin do wniesienia apelacji upływał 29 maja 1997 r. Dołączona karta informacyjna o dwudniowym pobycie w szpitalu nie może stanowić wystarczającego dowodu, że do 29 maja 1997 r. skarżąca nie była w stanie ze względu na stan zdrowia wnieść apelacji,

skoro nie potwierdza tej okoliczności żadna adnotacja lekarska. Gołosłowne stwierdzenie Barbary S. zawarte we wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, że dopiero teraz po operacji czuje się na siłach, aby napisać kolejne pismo, nie dawało podstaw do przywrócenia terminu.

W kasacji od powyższego postanowienia pełnomocnik wnioskodawczynie zarzucił naruszenie art. 130 KPC w związku z art. 169 § 2 KPC poprzez odrzucenie apelacji wnioskodawczynie przy przyjęciu, iż nie uprawdopodobniła ona, że niezachowanie terminu do wniesienia środka odwoławczego nastąpiło bez jej winy, z jednoczesnym zaniechaniem przez Sąd wezwania jej do usunięcia tego braku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona.

Stosownie do art. 169 § 2 KPC we wniosku o przywrócenie terminu do dokonania czynności procesowej strona powinna uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające wniosek. Uprawdopodobnienie takich okoliczności należy zatem do strony wnoszącej o przywrócenie terminu i dotyczy przyczyn opóźnienia terminu, a nie braków formalnych pisma, o których mowa w art. 130 KPC. Oznacza to jednoznacznie, że brak spełnienia przez stronę przesłanki z art. 169 § 2 KPC nie podlega uzupełnieniu w trybie art. 130 KPC.

Wnioskodawczynie nie uprawdopodobniła, że po dwudniowym pobycie w szpitalu w połowie maja 1997 r. nie mogła złożyć apelacji w terminie do 29 maja 1997 r. Zarówno rodzaj przebytego zabiegu, jak i zalecenia lekarskie znajdujące się w karcie szpitalnej z dnia wypisu wnioskodawczynie ze szpitala, nie wskazują na taki jej stan zdrowia, który uniemożliwiałby wniesienie środka odwoławczego w terminie.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy uznał, że zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, zatem kasacja wnioskodawczynie podlegała oddaleniu na podstawie art. 393⁸ § 2 KPC.

=====